

சங்க காலம் முதல் தற்காலம் வரை பெண்களின் நிலை

STATUS OF WOMEN FROM SANGAM PERIOD TO PRESENT

முனைவர் மு. முத்துலெட்சுமி,
உதவிப் பேராசிரியர், வரலாற்றுத்துறை,
பாரதி கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி,
கைக்குறிச்சி, புதுக்கோட்டை.
மின்னஞ்சல்: lakshmiprabu87@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ்நாட்டின் சங்க கால இலக்கியத்தின் பார்வையில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமமாக இருந்ததில்லை, அது எப்போதும் ஆண்களின் பார்வையில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகிறது. கட்டுக்கதைகளை உடைத்து தமிழ் சங்க கால இலக்கியத்தில் நிரந்தர முத்திரை பதித்த பெண் கவிஞர்கள் மிகக் குறைவு. ஆரம்பம் முதல் இடைக்காலம் வரை 20 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை முழு வரலாற்றிலும் பல்வேறு மற்றும் வேறுபட்ட இலக்கியப் படைப்புகள். பெண்களின் உணர்வு மற்றும் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வழியாக இது பெண்களால் மிகவும் விரும்பப்பட்டு பாராட்டப்பட்டது. சங்க காலம் முதல் 21 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான பெண்களின் வரலாற்றுச் சிந்தனைகள் மற்றும் தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண்களின் பங்கு ஆகியவற்றைக் கட்டுரை பேசுகிறது. வீரமும் காதலும் சங்க காலப் பண்பாட்டின் இரு கண்கள். கடின உழைப்புக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் உயிர் கொடுத்த சமூகப் பின்புலம் கொண்ட பெண்கள் இளமைப் பருவத்தில் பெற்றோர் மற்றும் தோழிகளுடன் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். சங்க காலப் பெண்களின் நிலை, மற்றும் தற்காலப் பெண்களின் நிலையைப் பற்றியும் பின்வரும் இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

திறவுச் சொற்கள்:

சங்க காலம், பெண்கள், பெண்கள் நிலை, தற்காலம், தற்காலப் பெண்களின் நிலை

Abstract

The Sangam age in Tamil Nadu has never been equal for men and women in the eyes of literature, it has always been dominant in the eyes of men. There are very few women poets who have broken myths and made a permanent mark in Tamil Sangam literature. Various and diverse literary works in the whole history from the beginning to

the middle of the 20th century. It is very much liked and appreciated by women as a way of expressing their feelings and emotions. The article talks about the historical thoughts of women from the Sangam age to the 21st century and the role of women in Tamil literature. Love and lust are the two eyes of culture. Women of social background, who gave life to hard work and discipline, lived a happy life with their parents and friends in their youth. The following article will discuss the status of women in the Sangam age and the status of women in the modern age.

Keywords

Sangam Period, Women, Status of Women, Modern Times, Status of Contemporary Women

முன்னுரை

சங்க காலத்தில் பெண்கள் ஒன்றாக ஆடி, பாடி, ஓடுதல், நடனம் ஆடுதல், ஆறுகளில் ஒன்றாகக் குளித்தல்,வரிப்பந்தடல் விளையாடுதல் போன்றவற்றில் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். சங்க காலத்தில் இளம்பெண்கள் பாடியும் நடனமாடியும் மலையக நிலங்களில் கம்புகளை காத்துக்கொண்டிருப்பதையும், கரையோரங்களில் இளம்பெண்கள் கடல் நண்டுகளை துரத்திச் செல்வதையும், அவள் மலரும் சூழ்நிலை மாறுவதையும் காட்டுகிறது. ஆண்களுடன் சுதந்திரமாக பழகும் வாய்ப்பு முழுமையாக நிறுத்தப்படவில்லை. திருமணமாகாத கன்னிப் பெண்கள் சிறந்த வரன்களைப் பெற விரதம் மேற்கொள்வார்கள். பெண்களின் கல்வி நிலை மற்றும் ஆதிக்க நிலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பொதுவான வளர்ச்சிகள் எண்ணங்களாக இருக்கலாம். தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் தனி இடம் உண்டு. தமிழ் முக்கியமாக கலாச்சாரம் மற்றும் பாரம்பரியங்களின் பிறப்பிடமாகக் கருதப்படுகிறது, இது கல்வித் துறையில் பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில் குறிப்பிட்டது. சுதந்திரம் மற்றும் சம்மதத்திற்கான உரிமை, சமய சடங்குகளில் கவனம் செலுத்தும் உரிமை மற்றும் சங்க காலத்திலிருந்து பல்வேறு நூற்றாண்டுகளாக நிலையானது. பண்டைய தமிழ் சமூகத்தில் பெரும்பாலான பெண்கள் மிகவும் இன்றியமையாத இடங்களை வகித்தனர். அவர்கள் சமூகத்தில் ஒரு அதிகாரபூர்வமான பாத்திரத்தை வகித்துள்ளனர் மற்றும் உண்மையில் உயர்ந்த பாராட்டுடன் கருதுகின்றனர். கூடுதலாக, அவர்கள் குடும்ப சடங்குகளின் பாதுகாவலர்களாக அடையாளம் காணப்படுகிறார்கள். 300 BCE முதல் 300 CE வரையிலான சங்க காலத்தில், பெரும்பாலான பெண்கள் தங்கள் கலாச்சாரங்கள், சடங்குகள் மற்றும் அரசியல், இராணுவம் மற்றும் வணிகத்துடன் அடையாளம் காணப்பட்டதை விளக்கி வெளிப்படுத்தினர்.

பாண்டியர்கள், சோழர்கள் மற்றும் சேரர்களின் அரச ஆதரவின் கீழ் 3 சங்கங்கள் செழித்து வளர்ந்தன. இது கிமு 300 முதல் கிபி 300 ஆண்டுகளுக்கு இடையில் நடந்தது. இது தமிழ் வரலாற்றில் சங்க காலம் என்று அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

இக்காலகட்டத்தில் பல இலக்கியப் படைப்புகள் செழித்து வளர்ந்தன.

1. பழம்பெரும் முனிவர்களும் தேவர்களும் கலந்து கொண்ட முதல் சங்கம் மதுரையில் நடைபெற்றது. ஆனால் இச்சங்கத்தின் இலக்கியப் பணிகள் எதுவும் அப்போது அடையப்படவில்லை.
2. இரண்டாம் சங்கம் அடிப்படையில் கபாடபுரத்தில் நடத்தப்பட்டது ஆனால் தொல்காப்பியம் தவிர முழு இலக்கியப் படைப்புகளும் உறைந்தன.
3. மூன்றாம் சங்கம் அடிப்படையில் மதுரையில் நடத்தப்பட்டது. முடத்திருமாறனால் நிறுவப்பட்டு, மற்றும் திறன்மிக்க இலக்கியங்களை உருவாக்கிய பல்வேறு கவிஞர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

சங்க இலக்கியங்களில் தொல்காப்பியம், அகநானூறு, குறுந்தொகை, புறநானூறு, மதுரைக் காஞ்சி, நற்றிணை, நெடுநெல்வாடை, திருக்குறள், நாலடியார், சிலப்பதிகாரம் எனப் பல பகுதிகள் உள்ளன.

சங்க காலத்தில் பெண்களின் நிலை

பிள்ளையின் கூற்றுப்படி (1968), சங்க காலப் பெண்கள் மீது நிறைய பொறுப்புகள் இருந்தன. அதேசமயம், கணவர் சம்பாதித்த பணத்தை, தன் குடும்பத்தின் எதிர்காலத் தேவைகள் மற்றும் பராமரிப்பிற்காக ஒதுக்குவது பெண்களின் கடமை மற்றும் பொறுப்புகள் இருந்தது. சங்க காலப் பெண்கள் மற்றும் அவர்களின் தரம் தொடர்பான தெளிவான மற்றும் நேர்த்தியான உருவத்தையும் அவர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியுள்ளனர். சட்ட ரீதியாகவும் சமூக ரீதியாகவும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே தெளிவான பாரபட்சம் இருந்தது. பெண்களின் கூச்சம், அன்பு மற்றும் மறைமுகமாக ஏற்றுக்கொள்வது மற்றும் பெரியவரின் அறிவுரைகளை எந்தக் கேள்வியும் இன்றி திருப்திப்படுத்துவது போன்றவற்றால் அறியப்படும் பெண்களின் மருத்துவப் பராமரிப்பு”, அடிப்படையில் பெண்களுடைய பண்புகளாகும். பயமுறுத்தும், புரிந்துகொள்ளும், நல்ல வார்த்தைகளைப் பேசுவதும் இந்தப் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருப்பதாக தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பெண்களின் மிக இன்றியமையாத அம்சம் என்பதை தமிழில் உள்ள பெரும்பாலான சமூகங்கள் முன்னிலைப்படுத்தி வருகின்றன. பெண்கள் தங்கள் நகரங்களில் அல்லது கிராமங்களில் நடக்கும் பொது நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளவும், நடந்த தகவல் பரிமாற்றத்தில் ஈடுபடவும் முற்றிலும் சுதந்திரமாக உள்ளனர். அகநானூறு கோட்பாட்டின்படி, சங்க காலப் பெண்களில் பெரும்பாலானோர் சிறந்த கல்வி மற்றும் கற்றலுடன் சுதந்திரத்தை அனுபவித்தனர். உதாரணமாக, சங்க கால இலக்கியத்தில் சுமார் 26 புலவர்கள் இருந்ததாகக் கூறுகிறது. அவ்வையார், கவர் பெண்டு (புறநானூறு), வெள்ளிவீதியார் மற்றும் பொன்முடியார் ஆகியோர் பல பெண் கவிஞர்கள். "அவ்வையார்" இக்காலத்தில் பிரபலமான கவிஞர். சங்க கால இலக்கியத்தில் அவ்வையார் எழுதிய சுமார் 58 செய்யுட்கள் இருந்தன. மாண்டோத்திரியும் சீதாவும் போட்டியாளர்களின் மனைவிகள், அவர்கள் தூய்மைக்காகப் போற்றப்பட்டனர். கார்கி வச்சகன்வி பண்டைய காலகட்டத்தின் பெண்களின் கல்வி மற்றும் கற்றலுக்காக மேற்கோள் காட்டப்பட்டார். தத்துவ விஷயத்தைப் பற்றி விவாதிக்க அறிஞர்கள் கூட்டத்தில் சேரவும் அவர் அழைக்கப்பட்டார். புறநானூற்றில் முடிமழிர் என்று குறிப்பிடப்படும் போர்வீரர் குழுவில் பெண்களும் சேர்க்கப்பட்டனர். பலதரப்பட்ட சமூக மற்றும் மத வசதிகளில் பங்கேற்பதன் காரணமாக பல பெண்கள் இச்சமூக தரத்தின் ஏணியில் மிகப்பெரிய பீடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சங்க கால காலத்தில் பெண்களின் உள்ளார்ந்த நற்பண்புகள்

சங்க காலத்திலிருந்தே பெண்களின் நிலைகள் முற்காலத்தில் வளர்ந்து வருவதை இலக்கியங்கள் பலமுறை கண்டியுள்ளன. சங்கத்தின் தமிழ் இலக்கியங்களில் உலகிலேயே அதிக எண்ணிக்கையிலான பெண் கவிஞர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் கவிதைகள் இயற்றும் திறன் மற்றும் கூட்டங்களில் சேர்ந்துள்ளனர். சங்க இலக்கியமான புறநானூறு போர் அல்லது சண்டையின் போது பெண்கள் வெளிப்படுத்தும் இறுதி தைரியம் தொடர்பான சான்றுகளை வழங்குகிறது. கிமு 105-27 இல், பாண்டிய மன்னர் கைசின வழுதி முதல் தமிழ் சங்கத்தை நிறுவினார், இதில் சுமார் 4449 கவிஞர்கள் இந்த சங்கத்தில் கூடினர். முதுனாரை, முதுகுரு, களரியவிளை போன்ற சில படைப்புகள் இக்காலத்தில் எழுதப்பட்டவை. அஞ்சி ஆட்டை மகா நாகையார், அல்லூர் நன் முல்லையார், ஆதி மண்டியார், உத்தியார், உன்பிட்டையார், ஒக்கூர் மாசத்தியார், அவ்வையார், நன்னகையார், காக்கைப்பட்டினியார், நாச்செள்ளையார், கவர்பெண்டு, குறமகள்

இளவேயிழையார், நக்கன்பள்ளியார், நக்கன்பள்ளியார், நக்கன்பள்ளியார் போன்ற சிறந்த புலவர்கள் , புடப்பாடியன் தேவி, பெருங்கோப்பேழு, பேய்மகழ் ளவேயினி, பொட்டியார், பொண்டைப்பசாலையார், மரொக்காட்டு நப்பசலையார், வருமுளையாரிட்டி, வேழிக்குயட்டியார், வெள்ளிவீதியார், வெறி பதிய கமக்காழியார்.

சங்க காலத்தில் பெண்களின் ஏழு நிலைகள்

இந்த சங்க இலக்கியம் பெண்களின் வாழ்க்கையை 7 கட்டங்களாக வகைப்படுத்துகிறது. பெண்களின் 7 நிலைகள் அவர்களின் குழந்தைப் பருவம் முதல் முதுமை வரை அமைகிறது.

ஏழு பருவ மகளிரும் அந்த கட்டங்களும் பின்வருமாறு:

- 1) பேட்டை நிலை (அப்பாவி குழந்தை) 5 முதல் 7 வயது வரை (3 வயது)
- 2) பெடும்பை நிலை (இளம் பெண்) 8 முதல் 11 (4 வயது)
- 3) மங்கை நிலை (இளம் பருவம்)) 12 மற்றும் 13 (2 வயது)
- 4) மாடந்தை நிலை (நுபில் பெண்) 14 முதல் 19 (6 வயது)
- 5) அறிவை நிலை (கன்னி) 20 முதல் 25 (6 வயது)
- 6) தெரிவை நிலை (பெண்மை) 26 முதல் 32 (7 வயது)) மற்றும்
- 7) பேரிளம்பெண் நிலை (அதிக முதிர்ச்சியடைந்த பெண்) 32 முதல் 40 (9 வயது)

வேத காலத்தில் பெண்களின் நிலை

கிமு 1500-1200 க்கு இடைப்பட்ட வேத கால காலங்கள், பெண்கள் மாய மற்றும் அறிவுசார் சாதனைகளின் சாரமாக இருந்தனர். வேதங்கள் இந்த பெண்களைப் பற்றி விளக்கியுள்ளன, அவர்கள் தங்கள் ஆண் துணைக்கு துணையாகவும் விசுவாசமாகவும் இருந்தனர். ரிக் வேதம் வேத காலத்தில் பெண்களைப் பற்றி பேசுகிறது. சுமார் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பெண்களுக்கும் சமூகத்தில் உயர்ந்த இடம் ஒதுக்கப்பட்டது. அவர்கள் ஆண்களுடன் சமமாக நடத்தப்பட்டுள்ளனர் மற்றும் முற்றிலும் சமூகத் தடைகளைக் கொண்ட சுதந்திர வகைகளை அனுபவித்தனர். "சக்தி" என்ற பண்டைய இந்து தத்துவத்தின் அடிப்படைக் கருத்து, ஆற்றலின் பெண்பால் கொள்கையும் இந்த காலகட்டத்தில் ஒரு துணை விளைபொருளாக இருந்தது. முழுமையான மற்றும் பிரபலமான இந்து தெய்வங்களின் பெண்பால் வடிவங்கள் வேத சகாப்தத்தில் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. இந்தப் பெண்களின் வடிவங்கள் அனைத்தும்

பிரம்மனின் பல்வேறு பெண் குணங்களையும் ஆற்றல்களையும் காட்ட வந்தன. காளி தேவி அழிக்கும் ஆற்றலையும், துர்கா தேவி பாதுகாப்பு ஆற்றலையும், லட்சுமி தேவி ஊட்டமளிக்கும் உருவத்தையும், சரஸ்வதி தேவி படைப்பு ஆற்றலையும் சித்தரிக்கிறாள். அம்பிரீனியு, ரோமாசா, கோனா, கார்கி மற்றும் வாக் போன்ற வேத யுகத்தின் பெண் கல்வியாளர்கள் மற்றும் முனிவர்களைப் பற்றி வேத சாஸ்திரத்தில் குறிப்பிடுவது இதை உறுதிப்படுத்துகிறது. வேத பகுப்பாய்வின் பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் இந்த மிகவும் புத்திசாலி மற்றும் மிகவும் கற்றறிந்த பெண்கள் அனைவரும் 'பிரம்மவாதிகள்' என்றும், திருமண வாழ்க்கைக்குப் பிறகு கல்வியைத் தொடர முடிவு செய்த பெரும்பாலான பெண்கள் 'சத்யோவாதிகள்' என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

சைவம், வைஷ்ணவம் மற்றும் பௌத்த காலத்தில் சிறந்த பெண் கவிஞர்கள்

சைவம் காலத்தில் பெண் கவிஞர்கள்

சைவமதத்தில் ஈர்க்கக்கூடிய பல அசாதாரண பெண்கள் உள்ளனர். பிரபஞ்ச தேவி சக்தியின் தாயிடமிருந்து தொடங்கி, பக்தியின் உண்மையான உருவமாக உலகம் முழுவதும் தோன்றியது. காரைக்கால் அம்மையார் தான் முக்கிய திருப்பதிகத்தைப் பாடினார், இது மூத்த திருப்பதிகம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது, மேலும் புனிதர்களும் அன்பர்களும் இந்த புனித நபருக்கு அசாதாரணமான வழிபாட்டுடன் இதைப் பின்பற்றினர். ஆழ்ந்த நாட்டத்தில் தங்கள் வாழ்க்கையை முழுவதுமாக அர்ப்பணிக்கும் நல்லொழுக்கம் அவர்களிடம் இருந்தது. மங்கையர்க்கரசியார் (50வது நாயன்மார்), இசைஞானியார் (63வது நாயன்மார்), காரைக்கால் அம்மையார் (24வது நாயன்மார்) ஆகியோர் சைவ இலக்கியத்திற்குப் பங்களித்த பெண் நாயன்மார்களை வியக்க வைத்தனர். மங்கையர்க்கரசியார் சிவபெருமான் மீது கொண்டிருந்த பக்தியை, கலைஞரான சுந்தரர் இயற்றிய திருத்தொண்டர் தொகையைப் போலவே சேக்கிழார் கட்டளையிட்ட பெரியபுராணத்திலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. காரைக்கால் அம்மையார், தென்னிந்தியாவில் உள்ள தமிழ் மக்களாலும், சைவர்களான வேறு எங்கோ உள்ள தமிழ் மக்களாலும் தமிழ் சிவபக்தியின் புனித நபராக மதிக்கப்படுகிறார். அவர் இந்து தெய்வீகமான சிவன் (சிவா) மீதான தனது அங்கீகாரம் மற்றும் பக்தியை (பக்தி) தெரிவிக்கும் 143 சரணங்களை இயற்றினார். அற்புதத் திருவந்தாதி என்ற தலைப்பில் 101-சரணங்கள் கொண்ட பாடலும், திரு இரட்டை மணிமாலை என்ற இருபது பாடல் வரிகளும், திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதிகம் என்ற தலைப்பில்

பதினொரு சரணங்களில் நல்ல ஒலிப்பதிவுடன் இரண்டு பாடல்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சட்டப்பூர்வமான தமிழ் சிவ-பக்தி பக்தி வழக்கத்தில் (சிவ-பக்தி; சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பக்தி ஒத்துழைப்பு) புனிதமானவர் என்று பெயரிடப்பட்ட மூன்று பெண்களில் இவரும் ஒருவர்.

வைணவ காலத்தில் பெண் கவிஞர்கள்

ஆண்டாள் நாச்சியார், ஆண்டாள் கிருஷ்ணர் மற்றும் வைணவத்தைப் பற்றி பாடல்களை இயற்றிய நீதியான ஆழ்வார் ஆவார். நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். நாச்சியார் திருமொழி என்பது வைணவ சமயத்தில் உள்ள பன்னிரு ஆழ்வார்களில் ஒருவரான ஆண்டாள் இயற்றிய 143 பல்லவிகளின் தொகுப்பாகும். இந்த 143 பல்லவிகள் நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தத்தின் 4000 வானியல் பாடல்களின் ஒரு பகுதி. குறிப்பாக பதினான்கு தசாப்தங்களாக பிரிவுகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன, காமாவிடம் வேண்டுதல், மணல் அரண்மனையை அழிக்கக்கூடாது, வஸ்தபிரஹரணம், இறைவனுடன் ஐக்கியம் காத்தல், காக்காவைக் குறிப்பிடுதல், அவளை இறைவன் என்று அழைப்பது, கோதையின் திருமணம், விஷ்ணுவின் சங்கு, மேக சண்டேசா, இறைவனைப் பிரிந்த கோமாளித்தனம், பார்ப்பது. இறைவனை நிறைவேற்றும் உதவிக்காகவும், ரங்கநாதரை அங்கீகரிப்பதற்காகவும். திருப்பாவை என்பது முப்பது பாசுரங்களின் (பாசுரங்கள்) ஆண்டாள் (இல்லையென்றால் நாச்சியார் என்று அழைக்கப்படுகிறது), பெருமானுக்கு (விஷ்ணு) அங்கீகாரம் அளிக்கும் வகையில் தமிழில் எழுதப்பட்டது. பன்னிரு ஆழ்வார்களின் படைப்பான திவ்ய பிரபந்தத்திற்கு இது இன்றியமையாதது மற்றும் தமிழ் இலக்கியத்தின் குறிப்பிடத்தக்க பகுதி ஆகும். திருப்பாவை 'வேதம் ஆனைத்துக்கும் விடாகும்' என்று கூறுவது, வேதத்தின் விதை என்று பொருள்படும். முழு மரமும் அதிலிருந்து வரும் மரங்களும் கண்ணுக்குத் தெரியாத விதையில் மூடப்பட்டிருப்பது போல, திருப்பாவையில் வேதத்தின் முழுப் பொருளும் மூடப்பட்டிருக்கும், இது ஒரு ஆச்சார்யா அல்லது வேத சாஸ்திரங்களில் தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு குருவின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் தனித்துவமாக வெளிப்படும்.

பௌத்த காலத்தில் பெண் கவிஞர்கள்

பௌத்தமும் இலக்கியத் துறையில் முக்கிய அர்ப்பணிப்பைச் செய்தது. இலக்கியத்தின் மிகப்பெரிய மற்றும் மாறுபட்ட தன்மை மக்களின் நன்கு அறியப்பட்ட மொழியில் வழங்கப்பட்டது. பௌத்தர்களின் முக்கிய கலைப் படைப்புகளான திரிபிடகங்களும் ஜாதகாவும் உயர்வாகக் கருதப்பட்டு, அறியப்படாத வெவ்வேறு பேச்சுவழக்குகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. ஆரம்பத்தில் இந்தப் படைப்புகள் பெரும்பான்மையினரின் மொழியான பாலியில் எழுதப்பட்டன. பிராமணர்களால் வேதங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பௌத்தர்களால் அவர்களுக்கு ஒத்த நிலைப்பாடு வழங்கப்படுகிறது. பழைய இந்தியாவின் ஆரம்பகால வரலாற்றை இணைக்க உதவுவதால், இந்த படைப்புகள் மிகவும் பதிவுசெய்யப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. புத்தர் காலத்தில், பெண்கள் உபநயனத்துக்கான சலுகைகளை இழந்ததால், கண்டிப்பான மற்றும் போதனையான நன்மைகளை தொடர்ந்து இழந்து வந்தனர். பௌத்த கோரிக்கைக்கு பெண்களின் உறுதிமொழி வணிக மற்றும் உயர்குடி குடும்பங்களில் உள்ள பெண்களிடையே பெண் கற்பிப்பதற்கான காரணத்திற்கு ஒரு அசாதாரண உந்துதலை அளித்தது. பிராமணிய வட்டங்களில் உள்ள பிரம்மவாதனிகளைப் போலவே, ஒரு சில பெண்கள், பௌத்த குடும்பங்களில், மதம் மற்றும் பகுத்தறிவு ஆகியவற்றின் நித்திய உண்மைகளைப் புரிந்துகொண்டு பின்பற்றும் புள்ளியுடன் கற்பு இருப்பை வழிநடத்தினர். சங்கமித்ரா போன்றவர்களில் சிலர் சிலோன் போன்ற வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று புனித நூல்களைக் கற்பிப்பவர்களாகப் போற்றப்பட்டனர். முக்தியைப் பெற்றதாக முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தேரிகதை உருவாக்கியவர்களில், 32 திருமணமாகாத பெண்கள் மற்றும் பத்து திருமணமானவர்கள். முந்தைய சுபாவில், அனோபமா மற்றும் சுமேதா ஆகியோர் பணக்கார குடும்பங்களுடன் இடம் பெற்றனர், அவர்கள் ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் பணக்கார கப்பல் செய்பவர்களால் வசீகரிக்கப்பட்டனர். மகத்தான அளவிலான இளம் பெண்கள் மதம் மற்றும் கோட்பாட்டின் நாட்டத்தில் மதுவிலக்கு இருப்பதைத் தூண்டும் கட்டத்தில் அவர்களிடையே பயிற்சி அதிகமாக இருக்கலாம் என்று கருதுவது சாதாரணமானது.

சமண காலத்தில் பெண் கவிஞர்கள்

தமிழில் சங்க காலத்தில் சில பகுதிகள் சைவ படைப்பாளிகளுக்குக் கூறப்பட்டுள்ளன. சங்க காலத்தில் இந்துத்துவ சிந்தனைகளை

முன்வைக்கின்றன என்ற அடிப்படையில் சட்டப்பூர்வத்தன்மை மற்றும் செருகல்கள் சந்தேகத்திற்குரியவை. ஒரு சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் சங்க இலக்கியத்தின் சமணப் பகுதிகள் கிபி எட்டாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னரோ அல்லது அதற்குப் பின்னரோ சேர்க்கப்பட்டன என்றும் அவை பழைய அடுக்கு அல்ல என்றும் தெரிவிக்கின்றனர். ஏழாவது மற்றும் எட்டாவது நூற்றாண்டுகளான ஆண்டுகள் வரை சித்தன்னவாசல் மூழ்கி புனித ஸ்ரமண வசிப்பிடமாக இருந்தது. எஞ்சியிருக்கும் கல் படுக்கைகளில் பிச்சைக்காரர்கள் பெயர் பொறிப்புகள், உதாரணமாக, தொல் குன்றத்து கடவுலன், திருநீலன், திருப்பூரான், திட்டைச்சாரணன், ஸ்ரீ பூர்ணசந்திரன், திருச்சாத்தான், இளங்கோத்தமன், ஸ்ரீ உலகத்திதன், நித்யகரன் பட்டகாளி போன்றோர் அர்ச்சகர்களாக உள்ளனர். தமிழ் ஜெயின் செய்திகள், எடுத்துக்காட்டாக, சீவக சிந்தாமணி மற்றும் நளத்தியார் ஆகியவை திகம்பர ஜெயின் படைப்பாளிகளுக்கு வரவு வைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் சமண இலக்கியம், துண்டாஸின் கூற்றுப்படி, "ஜைனர்களைப் போலவே இந்துக்களால் நீண்ட காலமாக அன்புடன் படிக்கப்பட்டு குறிப்பிடப்படுகிறது" (துகோல், 1980). சிலப்பதிகாரம் உட்பட இரண்டு தமிழ் கதைகளின் கருப்பொருள்கள் சமணத்தின் உட்செலுத்தப்பட்ட தாக்கத்தை கொண்டுள்ளன. சமண இலக்கியங்கள் வாய்மொழி வழக்கத்தால் அனுப்பப்பட்டதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. பெண் ஆராய்ச்சியாளர்களின் வழக்கம் புராணங்களிலும் குறிப்பிடப்படுகிறது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக, பாகவதம், தக்ஷாயணத்தின் இரண்டு சிறுமிகளை மத தத்துவம் மற்றும் கோட்பாட்டில் நிபுணர்களாகக் குறிப்பிடுகிறது. ஜைன ஆண் பயிற்றுவிப்பாளர் பட்டாரா என்றும் சில சமயங்களில் ஆச்சார்யா என்றும் அழைக்கப்பட்டார், இது அவர் ஒரு நம்பமுடியாத ஆராய்ச்சியாளர் என்பதைக் குறிக்கிறது. பெண் பயிற்றுவிப்பாளர் குறத்தி என்ற சொல்லால் அறியப்பட்டார். ஆண்களின் கீழ்ப்படிப்புகளை மணக்கார் என்று அழைத்தனர். பெண்கள் கீழ்ப்படிப்பவர்கள் மனங்கையர் மற்றும் பிள்ளைகள் [11] என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

தற்போதைய நூற்றாண்டில் பெண் தமிழ்க் கவிஞர்

பழங்காலத்திலிருந்தே, தமிழ் இலக்கியம் உலகில் மிக உயர்ந்த பெண் எழுத்தாளர்களைக் கொண்டுள்ளது. சொனட்டுகளை உருவாக்குவதற்கும் கலைஞர்களின் கூட்டங்களுக்குச் செல்வதற்கும் அவர்களுக்கு விருப்பம் இருந்தது பார்க்க ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் உணர்வுகளை

வித்தியாசமாக வெளிப்படுத்துகிறார்கள். பெண்கள் கணிசமான முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தாலும், அவர்கள் உண்மையில் பொது மக்களில் பிரிவினையை எதிர்கொள்கிறார்கள், குரல் கொடுக்கும் பெண்மணியைப் பொருட்படுத்தாதவர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள் மற்றும் அவர்களுக்கு எதிராக பயங்கரமான மீறல்கள் உள்ளன. மாலதி மைத்ரி, சுகந்தி சுப்பிரமணியன், தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன், பாலபாரதி, பாரதி கிருஷ்ணன், கனிமொழி, தமிழ்நதி, ஃபஹிமா ஜஹான், கீதாஞ்சலி பிரியதர்ஷினி மற்றும் சுகிர்தராணி ஆகியோர் இந்த நூற்றாண்டில் தமிழின் குறிப்பிடத்தக்க கலைஞர்கள்.

தமிழ் நாட்டில் பெண்களின் நிலை

2000 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக உருவாக்கி, இன்னும் செழித்துக்கொண்டிருக்கும் பாரம்பரியம் மற்றும் கலாச்சாரத்தின் நம்பமுடியாத பாரம்பரியம் தமிழ்நாடு உள்ளது. தமிழ்நாடு மாகாணத்தின் இந்த அசாதாரண சமூக மரபு, வரலாற்றின் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் மாநிலத்தை ஆட்சி செய்த வம்சத்தின் தரத்தின் மூலம் வளர்ந்தது. சங்க காலத்தில் மூன்று வகையான உறவுமுறைகள் பெறப்பட்டன. முதன்மையானது இரகசியமான காதல் மற்றும் காதல் திருமணத்தைத் தூண்டியது, இரண்டாவது ஒரு காளை சண்டையின் மூலம் பரவியது மற்றும் மூன்றாவது ஏற்பாடு திருமணம். அந்த இளம்பெண்ணின் பாதுகாவலர்களுக்கு கணவன் மனைவி குறிப்பிட்ட அளவு ரொக்கப் பணத்தைச் செலுத்தும் செயல் வழக்கத்திற்கு வந்தது. அதே நேரத்தில் "தாலி" கட்டும் திருமண உருவம் குறித்து எந்த குறிப்பும் இல்லை, பின்னர் அது திருமண சேவையின் குறிப்பிடத்தக்க பகுதியாக மாறும். சங்க காலத்தில் மனிதனை மையமாகக் கொண்ட கலாச்சாரம் இருந்தது. ஆண்களுக்கு நிகரான அந்தஸ்து பெண்களுக்கு இருந்ததாக சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன; அவர்கள் பல விதிகளை கடைபிடிக்க வேண்டியிருந்தது, அவை ஆண்களை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. தனது சிறந்த பாதியை விட்டுவிட்டு விபச்சாரத்திற்குச் சென்ற மனிதனை மறுத்ததற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை. சங்க காலப் பெண்கள் மிகவும் மோசமான முறையில் நடத்தப்பட்டனர் என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன, உதாரணமாக, நாலடியாரில் நன்னன் என்ற தமிழ் ஆட்சியாளர் தனது எதிரியின் மனைவிகளை ஒரு போரில் தடுத்து வைத்தார். அவர்களின் தலைமுடியை மொட்டையடித்து யானையைக் கட்டுவதற்குக் கயிறாகச் செய்தார். பழங்காலத்தமிழ் சமூகம், 'சதி'யின் சுயநினைவு அவரது தேவர்களின் பிரபஞ்சத்தை வழிநடத்தும் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டது,

ஆனால் 'சதி' என்ற சொல் அங்கு இல்லை என்றால் அது நெருப்பில் குதிப்பது என்று அறியப்பட்டது. அத்தகைய பெண்கள் நல்லாள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். சதிக்கான உத்திகள் சஹாமரானா மற்றும் அனுமரானா நுட்பங்களால் நிகழ்த்தப்பட்டன. நடுத்தர வயதுக் கால கட்டத்தில் தமிழகப் பெண்களின் நிலை கவலைக்குரியது; பெண்கள் உரிமைகளின் மகிழ்ச்சியிலிருந்து விலக்கப்படவில்லை. அவர்களின் அரசியல், சமூக, கண்டிப்பான மற்றும் நிதிப் பயிற்சிகளில் அவர்கள் எந்த வரம்புக்கும் உட்பட்டிருக்கவில்லை, இருப்பினும் அடக்கம் அவர்களின் அருளில் மிகவும் உயர்ந்ததாகக் கருதப்பட்டது. பெண்மை மற்றும் பெண் சிறப்பின் இந்த உயர்ந்த இலட்சியத்தை ஆழ்வார்களின் பாடல்களின் ஒரு பகுதியில் காணலாம், எடுத்துக்காட்டாக, நந்திவர்மனின் சமகாலத்தவரான திருமங்கை ஆழ்வார், திருவல்லிக்கேணி பெண்கள், சென்னையிலுள்ள பெண்கள், பூமியின் நிகரற்றவர்களாக பிரதிபலித்தனர். அவர்களின் மகத்துவம் மற்றும் நற்பண்புகள். பழங்கால காலத்தில் பெண் குழந்தைகளின் அறிமுகம் ஒரு துன்பமாக கருதப்பட்டது. குழந்தையின் திருமணத்திற்கு பாதுகாவலர்கள் பங்கு செலுத்த வேண்டும் மற்றும் அதற்கு சமமான நிலையில் அவர்கள் மணமகனைப் பார்க்க வேண்டும். இளம்பெண்களுக்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற வழக்கம் இருந்தது. அதனால் பெண் குழந்தை கொலை நடந்தது. பெண் சிசு கருத்தரித்த தருணத்தில், மது அல்லது ஸ்பர்ஜ் பால், பாலுடன் நெல், மாட்டின் வாயில் திணித்து, உயிருடன் மூடி வைத்து குழந்தையை கொன்றனர். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் நடுத்தர வயதில் இந்த தீமையைக் கட்டுப்படுத்த முயன்றனர், ஆனால் தோல்வியடைந்தனர். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள உசிலம் பட்டி, தர்மபுரி, நாமக்கல் மற்றும் தமிழ்நாட்டின் சேலம்போன்ற குறிப்பிட்ட இடங்களில் இந்த சமூகக் கீழ்நிலை தொடர்ந்து இருந்தது.

சமஸ்கிருதத்தில் 'தேவாரடியாள்' என்ற தமிழ் வார்த்தையின் மொழிபெயர்ப்பு தேவதாசி. இந்த வார்த்தையின் முக்கியத்துவம் 'கடவுளுக்கு அடிமை'. இது கடவுளின் அடிமைத் தொழிலாளி, கடவுளின் பணிப்பெண், அர்ப்பணிக்கப்பட்ட அடிமை இளம் பெண், சரணாலய இளம் பெண், சரணாலய கலைஞர் மற்றும் சரணாலய எஜமானி எனப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. தேவதாசிகள் சரணாலயங்களின் நிர்வாகத்தில் கடமைப்பட்டிருக்க வேண்டிய பெண்களின் ஒரு வகுப்பினர். அடையாளமாக அவர்கள் சில கடவுளுடன் திருமணம் செய்து கொண்டனர். 'பொட்டுக்கட்டு அல்லது திருக்கரங்கள் கட்டுதல்' எனப்படும் அடிப்படை

விழாவின் போது, இளம்பெண்ணை கருவறையில் உள்ள கடவுளுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தார்; அவள் கடவுளின் நிர்வாகத்திற்கு தன்னைக் கொடுக்க வேண்டும். புனிதமான திருமணத்திற்குப் பிறகு, அவர்கள் எந்த மனிதனுடனும் மேலும் திருமணம் செய்து கொள்ள அனுமதிக்கப்படவில்லை.

பெரியார் ஈ.வெ.ரா.வின் நிர்வாகத்தில் தமிழகத்தில் சுயமரியாதை வளர்ச்சி. நிற்கும் திருமணத்திற்கும் விதவை உறவுகளுக்கும் இடையே தேவையை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி தள்ளியிருந்தது. வளர்ச்சியானது குழந்தை திருமணம் மற்றும் தேவதாசி கட்டமைப்பின் தீமையின் நிழல்களுக்கு எதிராக சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி உள்ளது. இது விதவைகளின் உறவுகளை மேம்படுத்துவதற்கான பிரகடனத்தைத் தொடங்கியது. டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி அவ்வை இல்லத்தில் தொடங்கினார். அவர் ஒரு காலத்தில் முதல் பெண் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தார். மேலும் என்னவென்றால், அவர் தேவதாசி சட்டம் 1947 இல் நிறைவேற்றப்பட்டது. தமிழ்நாட்டின் இளம் விதவையான சுபுலட்சுமி அம்மாள் குழந்தை உறவுகள் மற்றும் பல்வேறு தவறுகளில் ஆர்வம் காட்டினார். அவர் சாரதா மகளிர் சங்கம், விதவைகள் இல்லம் மற்றும் சாரதா வித்யாலயா ஆகியவற்றை நிறுவினார். பழங்காலத் தமிழ் ஆதாரங்கள் தமிழ்நாட்டின் பெண்களின் நிலையைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

சங்க காலத்தில் பெண்களுக்கான உரிமைகள்

ஆண்களைப் போலவே கல்வியிலும் கலைகளிலும் தேர்ச்சி பெறுதல்:

திருமணமான பெண்களுக்கு ஆண்கள் வாழ்க்கை என்றாலும், கிரேக்க திருமணமான பெண்கள் மற்றும் ஆரியப் பெண்கள் போலல்லாமல் அவர்கள் தங்கள் வீட்டிற்குள் பூட்டப்படவில்லை. இல்லத்தரசிகளாக, மாஸ்டரிங் செய்து, வீட்டை அலங்கரித்து, விருந்துகள் செய்து கணவனைப் புகழ்ந்து பேசுவார்கள். சங்க காலப் பெண்கள் தங்கள் கணவர் தவறு செய்யும் போது அவர்களைக் கடிந்துகொள்ளவும், பொழுதுபோக்கிலும், விளையாட்டுக்களிலும் பங்கெடுக்கவும் உரிமை பெற்றிருந்தனர்.

நவீன காலத்தில் பெண்களுக்கான உரிமைகள்

பெண் உரிமைகள் இயக்கங்கள் வலுப்பெற்று வருகின்றன, ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் எல்லாத் துறைகளிலும் சமமாக இருக்க முடியும் என்பதை நிரூபித்து வருகின்றனர். காவல் துறை, ராணுவம், அரசியல் என பல துறைகளிலும் பெண்கள் சிறப்பாக செயல்பட்டு வருகின்றனர். தமிழக

உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் பெண்களுக்கு 30% இடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றைய சமூகம் பெண் காவல் நிலையங்கள், மகளிர் பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் மகளிர் கல்லூரிகள் மூலம் பெண்கள் அதிகாரம் பெறுவதில் அதிக அக்கறை கொண்டுள்ளது ஆனால் இன்னும் பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகரான நிலையை அடைந்துள்ளனர் என்று கூற முடியாது.

சங்க கால திருமணங்கள்:

காதல் திருமணம் திருட்டு திருமணமாகவே கருதப்பட்டது. இது ஒரு சமூக ஒழுக்கமாக கருதப்பட்டதால், இது காலவொழுக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. எனவே ஒரே வயதுடைய இளைஞர்களும் பெண்களும் ஒருவரையொருவர் காதலித்து திருமணம் செய்துகொண்டது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது. அதே சமயம் இதற்கு எதிர்ப்பும் கிளம்பியது. எதிர்த்தால், ஓடிப்போவது அல்லது காதலியை வீட்டில் அடைத்து வைப்பது. தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில், கிராம மக்கள் ஒன்று கூடி திருமணம் செய்து கொள்வதும், காதலனிடம் தங்கள் நண்பர்கள் மூலம் காதலை வெளிப்படுத்துவதும் நடந்தது. காதலர்கள் தங்கள் திருமணத்திற்கு முன்பே உடலுறவு கொண்ட நிகழ்வுகள் உள்ளன, அத்தகைய இணைவுக்குப் பிறகு காதலன் தனது காதலியை விட்டு வெளியேறிய நிகழ்வுகள் உள்ளன. அதனால்தான் தொல்காப்பியர் "பொய்யும்வாழ்வும்தோன்றியாபின்னர்" வனநில மக்கள் விவசாயத்தில் வெற்றி பெற்ற பின்னரே திருமணம் செய்து வைக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். திருமணத்தை முடிவு செய்யும் பெற்றோரும் நடைமுறையில் இருந்தனர், மணமகள் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு வரதட்சணை (நகைகள், பொருட்கள், பணம் மற்றும் பல) கொடுப்பது நடைமுறையில் இருந்தது. மனைவி மலடியாக இருந்தபோது, மறுமணம் செய்யும் நடைமுறைகளும் இருந்தன. மன்னர்கள் போர்களில் வெற்றி பெற்று மணமக்களை பெற்றுக் கொள்வார்கள், பெற்றோர்கள் தங்களுக்குள் பத்து ஒற்றுமையை காண்பார்கள். தொல்காப்பியர் (மெய்-25) இதனைத் தெளிவாக விளக்குவார்³, குடும்ப வாழ்க்கையைத் தொடங்க உண்மையான அன்பு இன்றியமையாதது என்பதை அகப்பத்து மூலம் நமக்குத் தெரியும், அதைப் புரிந்துகொண்டால்தான் அவர்கள் குடும்ப வாழ்க்கையில் இணைந்தனர். அந்தக் காலத்தில் காதலுக்குப் பிறகுதான் திருமணம் நடந்தது.

இன்றைய திருமண நடைமுறைகள்

தரகர்களைப் பயன்படுத்தி மணமகளைத் தேடும் நிலை மாறி, திருமணப் பத்திகளைப் பார்ப்பது போலவும், மணப்பெண்களைத் தேட இணையம் வந்துவிட்டது. தமிழ் மக்கள் இந்து திருமணங்கள், கிறிஸ்தவ திருமணம், முஸ்லீம் திருமணங்கள், பதிவு திருமணம் மற்றும் சீர்திருத்த திருமணங்களில் எந்த சடங்குகளும் இல்லாமல் தங்கள் மதம் தொடர்பான சடங்குகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள், ஆனால் பெரியவர்களின் ஆசீர்வாதத்துடன் மட்டுமே இந்த காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்தப்படுகின்றன. பழங்காலத்தில் தமிழர் திருமணங்கள் மணமக்கள் இல்லத்தில்தான் நடந்தன. இப்போதெல்லாம் திருமண மால்களில் திருமணங்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

சங்க காலத்தில் கல்வி

அது ஆண்களும் பெண்களும் அறிஞர்களாகவும், எண் கணிதத்தில் முதிர்ச்சியடைந்தவர்களாகவும், வானியல் வளங்களால் நிரம்பியவர்களாகவும், பெண்கள் கல்வி கற்கும் உரிமையைப் பெற்றவர்களாகவும், ஆண்களும் பெண்களும் ஒன்றாகக் கற்கவும் கூடிய காலகட்டம் அது. அடிப்படைக் கல்வியைக் காட்டிலும் பெண்களுக்கு உரிமை இருந்ததால், அடிப்படைக் கல்விக்குப் பிறகு ஆண்களும் பெண்களும் ஒன்றாகக் கற்றுக்கொண்டனர், பெண்களுக்கு இசை, நாடகம் மற்றும் மனையில் தனித்தனி கல்விப் பயிற்சி இருந்தது. ஓவியம் வரைதல், எழுதுதல், நடனம் மற்றும் பாடுவதில் ஆண்களுடன் பெண்களும் சிறந்து விளங்கினர் என்பதற்கான சான்றுகள் பழைய இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.

அவ்வையார், மருகத்து நாபசலையார், ஓக்கூர் மாசாத்தியார், நக்கண்ணையார் என 30க்கும் மேற்பட்ட புலவர்கள் சங்க இலக்கியத்தில் பாடல்கள் எழுதியுள்ளனர். எனவே சங்க காலத்தில் கல்வி சிறந்ததாக இருந்தது என்று கணக்கிடுவதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை.

நவீன காலத்தில் கல்வி

நவீன கல்வியின் வளர்ச்சியால், கல்வி அனைவருக்கும் பொதுவானதாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் வீட்டில் மட்டுமே வேலை

செய்ய வேண்டும், இப்போது கல்வி கற்கிறார்கள், வேலைக்கு அலுவலகம் செல்கிறார்கள், நிதி வாழ்க்கையில் பங்கேற்கத் தொடங்கி செயல்படத் தொடங்கினர், அலுவலகம் மற்றும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்வது வாழ்க்கை முறையாகக் கருதப்படுகிறது.

சங்க கால சடங்குகள், விழாக்கள் மற்றும் திருவிழாக்கள்

பிரசவத்தில் சுத்தமின்மை இருப்பதை கண்டறிந்தனர். எனவே அவர்கள் பிரசவத்திற்குப் பிறகு ஒரு சுத்திகரிப்பு சடங்கு செய்தார்கள், அதே போல் ஒரு பெண் குழந்தை பருவமடையும் போது, அவர்கள் பூப்புனிதநீராடு என்று அழைக்கப்படும் நீராட்டு சடங்கு செய்தார்கள். "தைத்திங்கள் தங்கயம் போல" என்பது பருவமடைந்த பெண்களுக்கானது. தை மாதத்தில் இளம்பெண்கள், அதிகாலையில் எழுந்து குளித்து, பூக்கள் வைத்து, குடும்ப நலம் வேண்டி இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்வர்.

நவீன கால சடங்குகள், விழாக்கள் மற்றும் திருவிழாக்கள்

காது குத்துதல், குலதெய்வ வழிபாடு ஆகியவை குறிப்பிடப்படுகின்றன. குழந்தையை மாமா மடியில் அமர வைத்து காது குத்துதல், மாமா மாலை அணிவித்தல், மாமா சீர் கொண்டு வருதல் போன்றவை நாட்டுப்புற தாலாட்டுப் பாடலில் குறிப்பிடப்படும் சித்திரை மாதம் 12 நாட்கள் சித்திரை திருவிழா தேர் இழுத்து வெகு விமரிசையாக கொண்டாடப்படுகிறது.

சங்க கால பொழுதுபோக்குகள்

ஆண்கள் மட்டுமல்ல, பெண்களும் தைரியமாக இருந்தனர். மாடுகளுடன் விளையாடுவது, தலையில் முல்லை பூ வைத்து, முளைப்பான்பாடி, வீடு திரும்பும் எருது, கன்றுகள், பசுக்களைப் பராமரித்தல், வழிகளில் கண் இமைக்காமல் தங்கள் வாழ்க்கைத் துணையைத் தேடுவது பெண்களின் சிறப்பு. சங்க காலப் பெண்களின் விளையாட்டுகளில் பூ விளையாடுதல், புனல் ஆட்டம், பந்து விளையாட்டு, கழங்கு ஆட்டம் போன்றவை குறிப்பிடத் தக்கவை. சங்க காலப் பெண்கள் தங்களை மறந்து பொம்மைகளுடன் விளையாடுகிறார்கள். தாங்கள் உருவாக்கிய அழகான பொம்மைகளுக்கு பிந்தி வைத்து, பூ வைத்து, அந்த பொம்மைக்கு பட்டு வஸ்திரம் அணிவித்து, பெயர் சூட்டி, அந்த பொம்மைகளுக்கு திருமணம் கூட நடத்துகிறார்கள். (புரம் 36). கஜாங்கு என்பது மற்றொரு வகை விளையாட்டு. கழங்கு விளையாடுவது

பெண்களின் முக்கிய பொழுதுபோக்கு. நற்றிணையில் ஒரு கவிஞன் இத்தகைய விளையாட்டுகளை ஏற்க முடியாது என்று எச்சரித்துள்ளார்.

ஆபரணங்கள் மற்றும் ஆடைகள்

ஆண்களும் பெண்களும் ஆபரணங்களை விரும்பினர். தங்க ஆபரணங்கள், வெள்ளி ஆபரணங்கள் இருந்தன. பெண்கள் பல்வேறு வகையான ஆபரணங்கள் அணிந்தனர், அவர்கள் காதுகளில் தோடுகள், கழுத்தில் மாலை, மார்புக்கு கற்களால் மார்பகங்கள், தோள்பட்டைக்கு மோதிரங்கள், மேகலையும் நோடிகளும், கணுக்கால்களும், வளையல்களும் அணிந்தனர். பெண்கள் இடுப்பில் புடவை அணிவார்கள் என்றும், மார்பகங்களை ஆடைகளால் மூடும் பழக்கம் இல்லை என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். முல்லைக்கலி 11-16-19 ல் இருந்து சந்தனப் பொட்டு, மலர்களால் மார்பகங்களை மறைத்திருப்பதை உணரலாம். பெண்கள் அணியும் ஒரே தையல் ஆடை ரவிக்கை மட்டுமே.

சங்க காலத்தில் விருந்தோம்பல்

பெண்களும் ஆண்களுடன் சேர்ந்து உழைத்து தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தனர். தானியங்களைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் விருந்தோம்பல் ஆகியவை பெண்களின் முக்கிய வேலைகள். விருந்தினருக்கு பால் மற்றும் தயிர் வழங்குவது நல்ல உறவை மேம்படுத்தும் ஒரு அற்புதமான செயல். சங்க காலத் தமிழ் மக்கள் விருந்தோம்பலை தங்கள் வாழ்க்கை நோக்கமாகக் கருதினர். ஆம்! நள்ளிரவிலும் விருந்தாளிகளுக்கு விருந்து வைக்கும் குணம் அக்காலத்தில் பெண்களுக்கு இருந்தது. (நற்றிணை 142). சுருங்கச் சொல்வதென்றால், அந்த காலத்து பெண்களின் தரம் என்னவென்றால், எந்த விருந்தினருக்கும் தங்கள் வீட்டிற்கு பசியுடன் வந்தாலும் உணவளிப்பது.

நவீன காலத்தில் விருந்தோம்பல்

விருந்தினர்கள் வந்தவுடன், தங்கள் சாமான்கள் மற்றும் சாமான்களை எடுத்து வைத்துக்கொள்வது, பயணம் செய்து வந்தவர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பது, ஆண்கள் உட்காருவதற்கு நாற்காலிகள் போடுவது, பெண்கள் உட்கார பாய் விரிப்பது, மெத்தை, தலையணைகள் போன்றவற்றை விரிப்பது. சுகமான உறக்கம், சாப்பிட தின்பண்டங்கள் வழங்குதல், மற்றும் காய்கள் வழங்குதல், படிக்க ஏற்ற இலக்கியங்கள், அறநெறி புத்தகங்கள், செய்தித்தாள்கள் போன்றவற்றை பெண்கள் சமைக்கச் செல்லும் முன்

செய்து வந்தனர். இன்றும் தமிழ்க் குடும்பங்கள் தங்களுடைய விருந்தினர்களை இப்படித்தான் உபசரிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

தற்போது, பெரும்பாலான பெண்கள் சங்க கால இலக்கியத்தில் பல்வேறு துறைகளில் தங்கள் வாய்ப்புகளை எதிர்கொண்டுள்ளனர் மற்றும் அவர்கள் பெண்கள் என்று பிரிந்துள்ளனர். பெண்களுக்கு எதிரான ஆழ்ந்த விருப்பங்களும் கடுமையான வறுமையும் இரக்கமற்ற தீர்ப்பு செயல்முறையை உருவாக்கியது, அது அவர்களின் முழு திறனையும் முழுமையாக திருப்திப்படுத்துகிறது. 21 ஆம் நூற்றாண்டு முழு மாற்றத்திற்கான நூற்றாண்டு என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த பூகோளம் "யுகங்களின் மாற்றத்திற்கு" தயாராக உள்ளது. இந்த சகாப்தத்தில், அன்பும் கருணையும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் மற்றும் அனைத்து பெண்களும் தனது இயல்பான அக்கறையின் பண்புகளுடன் உலகளாவிய மாற்றத்திற்கான விதைகளை சிதறடிப்பார்கள். இந்த மாற்றங்கள் அனைத்தும் ஏற்கனவே தொடங்கியுள்ளன, விரைவில் அவை ஒரு அசாதாரண வேகத்தைப் பெறும். 21 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், அவளுக்கு இழைக்கப்பட்ட வரலாற்று அநீதிகளைப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த "கும்ப யுகத்தின்" பாத்திரத்தை வலுப்படுத்த, எல்லாவற்றையும் அவளுக்குப் பின்னால் வைத்து, அவளைப் பார்க்க வேண்டிய நேரம் இது. இருந்தபோதிலும், பெண்கள் சங்கம் மற்றும் பொதுநலத் திட்டங்கள் தமிழ்நாட்டின் பெண்கவிஞர்களின் தரத்தை முக்கியமாக இலக்கியத் துறையில் வளர்த்துள்ளன என்பது பல்வேறு இலக்கியங்களால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. சங்க காலத்தில் பெண்கள் ஆண்களால் போற்றப்பட்டனர். இந்த கட்டுரையில் பெண்களின் சமூக உரிமைகள், கல்வி, திருமண வாழ்க்கை மற்றும் விளையாட்டு பற்றி பார்த்தோம். இதைப் பார்த்ததன் மூலம் அவர்கள் நவீன காலத்திற்கு சமமாக வாழ்ந்தவர்கள் என்பதை நாங்கள் அறிந்து கொண்டோம்.

References:

1. Agesthialingom, S. "Women in Tamil Society (The Classical Period)", The Journal of Asian Studies, Vol.30, No.4, 1971, pp.907-908.
2. Iyengar. S. P. T. History of Tamils from the earliest times to 600 A. D., New Delhi, 1982, p.242.
3. Pillai, V. Pen Kalvi, Saiva Siddhanta Publishing Society, Tirunelveli, 1970, p.15.

4. Vedhi.Selvam, *TamizhagaVaralarumPanpaadum*, Chennai, 1976,pp. 63- 66.
5. Munaivar. M.Santhanam, *TamizharPanpaadu*, Madurai, 1998,pp. 29-64.
6. Dr.A.Swaminathan, *TamizharPanpaadu*, Chennai, 1988,pp. 35-42
7. H.A.Kaan, *Pugzhal Petra Penmanigal*,Chennai, 2003,pp. 24 – 78.
8. Dr.M.Arokyaswami, *TamilnattuVaralaur*, Chennai, 2007, pp. 41-42,
9. T.Arulbathmarasan, *Tamil PanpaaduArimugam*, Chennai, 2004, pp. 21,36,
10. P.Poongavanam, *Kudumbavuravugalorupennilainokku*,Puducheeri, 2008.Pp.153,
11. Prof.A.Rajendran, *NattupuraPanpattupalamperumpanbugal*,Chennai, 2012, pp. 20-25.
12. A.M.Paramasivanantham, *Tamilagavaralaaru*, Chennai, 2010, pp. 101-102.
13. Rosapoo and KalyanaSundari, *India Mahaliriyal*,Madurai, 2005, p.12.
14. A. Swaminathan, *History of Tamil Nadu*, Chennai, 2004, p.71.
15. R. VijayaLakshmi, *TamilakaMakalirTotakaKalamuthal Aram NurrantuVarai*, Chennai, 1997, p.7.

